

χρου κ' αντιλογίας πεποιημένου του κ' διωαμύου επι-
 τείλαι. Αλλ' εις Ακαδημίαν] ενταυθα γδ διέτει-
 τον οι φιλόσοφοι. ω γδ κ' γυμνάσιον δι' Ακαδημίου τι-
 νος καταλείφαντος πτω κτήσιν εαυτου προς επισκευήν
 του τόπου. ωει αυτον δ' ησαν αι οντως ιεραί ελαίαι της
 θεου. αι καλουται μοεΐαι. εξων το ελαιον ην Πανα-
 θωαίων. τον η σέφανον του καλάμου πορέεινεν ως α-
 πολούστρον οντα και απείεργον η ότι αυτω σέφονται οι
 διοσκουροι. Υπο ταις μοεΐαις.] αι ιεραί ελαίαι της Α-
 θωας εν τη ακροπόλει μοεΐαι εκαλοῦντο. λέγουσι γδ
 ότι Αλιρρόθιος ο παΐς Ποσειδάνος ηθέλησεν εκκόψαι
 αυτας. ηξ' το της ελαίας ευρεθείσης, κειθάλωαι της Α-
 θωας πτω πόλιν. ο δε ανατείνας τον πέλεκυ κ' ταυ-

A της δόπτουχων, επληξεν εαυτον κ' απείθαν. και ηξ' του-
 το μοεΐαι ελαίαι εκλήθησαν. η ηξ' το πάντα ανθρωπο-
 κειτημύον ελαίας αναγκάζεσθαι μέρος τι παρέχειν εις
 τα Παναθωαία. κέραμον γδ ελαίου ελάμβανον οι νι-
 κωντες. επεφύτευτο δε εν πω γυμνασίω δένδρον. εδος η
 ω τις ασκουμύοις, αλειψαμύοις εν τω Ηλίω, πρέ-
 χειν. άλλως, ητιηθεΐς της Αθωας ο Ποσειδών επι τη
 της ελαίας επιδείξει, επεμψε τον υον αυτε Αλιρρόθιον
 ταυτω πειμουῦτα. ο δε ανατείνας τον πέλεκυ, ταυτη
 κη ησόχησε. τον δε ποδα αυτου πλῆξας ετελευτῆσε.
B και ούτω μοεΐαι η ελαία εκλήθη. ως μόνου παρευτηκῆ-
 ω η η ακαδημία χολείον τι εν Αθωαίς ελαίας ε αλ-
 λους τισι δένδρεσι κατ' ασκίον.

Στεφανωσάμυοι καλάμω λευκῶ κ' σῶ-
 φρον ἡλικιωῦτο.
 Μίλακος ὄζων κ' ἀπραγμοσύνης κ' λευκῆς
 φυλλοβολούσης
 Ηεος ἐν ὄρᾳ χάμερον ὅπῳτ' αὐτὸν πλάττειν ἤπει-
 λέα ψιθυρίζῃ.
 Ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγῶ φράζω,
 Κ' πρὸς τοῦτοισι φροσέχοις τὸν νοῦν,
 Ἐξεῖς αἰεὶ σῆδος λιπαρῶν.
 Χροῖαν λαμπερῶν ὤμοις μεγάλους.
 Γλώτταν βαίαν. πυγῶν μεγάλων.
 Πόσιν μικρῶν. ὡς δ' ἀπερ οἰνῶν,
 Ἐπιπιδεύης, πρὸ τῶν κ' ἔξεῖς
 Χροῖαν ὠχρῶν. ὤμοις μικροῖς.
 Σπῆδος λεπτῶν. γλώτταν μεγάλων.
 Πυγῶν μικρῶν. κωλῶν μεγάλων.
 Ψήφισμα μακρῶν. καὶ σ' ἀναπέειψ,
 Τὸ μὲν ἀγρόν ἄπαν, καλὸν ἠγεῖσθαι,
 Τὸ καλὸν δὲ ἀγρόν. κ' πρὸς τοῦτοις
 Τῆς Αντιμάχου
 Κατ' ἀπυροσύνης ἀναπλήσθ.

*Sacris spatia beris, inter coequales, calamo redi-
 mitus.*
*Milacemque redolebis, & ocium & indita r-
 pulna capillis*
*Folia, Vere nouo gaudens, cum platanus ul-
 musque susurrant.*
C *Quod si hac facias ego quae dico:
 Animumque his adiurias dicitis:
 Pectus habebis semper nitidum,
 Vultum lucentem, humeros magnos,
 Exilem linguam, anum grandem,
 Penem exiguum. At si eadem, quae alij
 Faciunt, facias: semper habebis
 D* *Vultum pallentem, humeros paruos,
 Pectus gracile, ingentem linguam,
 Penem magnum, paruūque anum
 Et longum decretum: quod tibi
 Persuadebit, ut omne id honestum
 Ducas, quicquid erit turpe: & ad haec
 Fædo Antimachi
 Itidem opplebere flagitio.*

Σχόλια. Καλάμω λευκῶ.] λιτός γδ εἰς ἀπειρέστος
 οἱ τοῦτο σέφανος. ω γδ ην διοσκουραν ιδιον σεφανου-
 δαυ καλάμω. Μίλακος.] εἶδος βοτάνης. παρεμίξε το
 ἀπραγμοσύνης. ἀπραγμοσύνη δε φυτον ως Αεισοφά-
 νης ο γραμματικῶς εν Ακαδημία φυομύον. η λευκή δε ο-
 μοία πλατάνω. άλλως. ἀπραγμοσύνη εἶδος ανθους. οἷ
 πασης ευφείας ὄζων κ' ασφαλείας. η ἀπραγμοσύνης,
 αντι του πολυπραγμοσύνης, το δε ψιθυρίζει, αντι του
 ανέμου σπένοντος μαλακού κ' ηρέμα ηξ' ην φύλλων εἰ-
 σπόντος, ὡσπερ προσλαλεῖ εἰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν
 λέγεται. εἰς θεοκλειτος. ἀδύτι το ψιθυρῖσμα.
B **BISETVS.** Πλάτανος πτελέα] εἰ το πτελέα
 άνευ ἰσποχηφομύου χραφης, ασυδ' εἶτον εἶσαι, αντι
 του, η πλατάνος, κ' η πτελέα. εἰ δε πτελέα ηξ' της δι-
 φθόρου α, ταῦτα λιπτερον ούτως, η πλατάνος πτω πτε-
 λέαν ηρέμα προσλαλεῖ. τουτο δε ποιητικῶς εἶρηται, κ' η
 το εαρ ούτω χραεκτηρίζεται. Ψιθυρίζειν δε, ὡσπερ το
 ψιεν, ὅτι λεπιλιῶεν εν ταις θυραις, η ρου εν ταις α-
 κραις. εἰ ηρέμα, εἰς το οἷς ηξ' ελέεσθαι. λέγεται κ' ωει
 ην δένδρων, ὅταν σπένοντος ανέμου μαλακού τα φύλλα
 σείεται, κ' μακρῶν κ' γλυκῶν ηχων ποιεί. θεοκλειτος
 εἰδ. α. ἀδύτι το ψιθυρῖσμα, κ' αἰπίτες αἰπόλε τῆνα
 ἄποτι ταις παρῆσι μελιδεται. ἀλλαχου δε ψιθυ-
 ρίζειν, το δαβαλλεν διηλοῖ. κ' λόγος ψιθυρος, ο ηξ'
 βολος, η ηξ' βολή. Σοφόν. Αἰαντι μασιγ. Τοιους δε λο-

γους ψιθύρους πλατάνων.
 Σχόλια. Ἦν ταῦτα ποιῆς.] ἐνδεεις της διπλῆς
 ἐκ κώλων ὁμοίων αναπαισικῶν δεκαπέντε. ὡν τῶ μὲν ἰγ
 δίμετρα ἀνατῆλκτα. το τεσσαρακαδέκατον μονόμε-
 τρον ὁ κωρατέλευτον ὀνομάζεται. το τελευταῖον εφθημι-
 μερες, ὁ καλεῖται παροιμακόν ως εἶρηται. ὅτι τῶ τέλεε
 δύο διπλῆ, η μὲν εν ἀρχῆ, η δε κ' το τέλος του κώλου
 ἔξω γεννηκῆαι. Γλώτταν βαίαν.] σωφροσύνης ζυμ-
 βολον. οἷ μὴ φλυαρολογεῖν. το δε πυγῶν μεγάλων,
 η γ' ελωτος χραειν. η ηξ' πτω τσοφῶν ἔξεῖς πυγῶν μεγ-
 ἄλων. ποσιν δε το μόειον του ανδρος. αἰνίττεται δε εις
 τους Αθωαίους. Χροῖαν ὠχρῶν.] ηξ' πτω ἀταξίαν.
F **Ω**μους μικρούς.] χραφεται κ' λεπτούς εἰς λευκοῦς. οἷος
 ην ἀγυμνάσων κ' ἀργῶν.
BISETVS. Κωλῶν μεγάλων] τουτέστιν αἰ-
 δοῖον. τουτο δε ἐπιφέρει ο ποιητής ἀνιπαρῆτιθεις τῶ
 ποροφουμύω, πόσιν μικρῶν.
 Σχόλια. Ψήφισμα μακρῶν.] τῶ ἐκ πολυλογίας
 συγκεμύον. αντι του μεγάλω ψηφισματι χρα-
 φεις. Τῆς Αντιμάχου.] εἶδ' ας κιναιθις κ' εἰ-
 μορφος κ' ἀπλυμανῆς κωμωδείται. δευτερος ο ἐπι
 πονηεῖα κωμωδούμυρος. τριτος ο ψεπας λεγομύρος.
 τέταρτος ο τραπεζιτης οἷ μέμνηται Εὐπολις εν
 δημοις. πέμπος εἰσομοχραφος. ἰαχα δε αὐτός εἶπ
 τῶ εὐμόρφω.